II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

SKLEP KOMISIJE

z dne 19. decembra 2007

o pristopu Evropske skupnosti za atomsko energijo h Konvenciji o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov

(2008/99/ES, Euratom)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti drugega odstavka člena 101 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2007/513/Euratom z dne 10. julija 2007 o potrditvi pristopa Evropske skupnosti za atomsko energijo k spremenjeni Konvenciji o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov [1],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 2(e) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo („Pogodba Euratom“) določa, da mora Evropska skupnost za atomsko energijo („Skupnost“) z ustreznim nadzorom zagotavljati, da se jedrske snovi ne uporabljajo za druge namene kakor za tiste, za katere so predvidene.

(2) Konvencija o fizičnem varovanju jedrskega materiala je bila sprejeta leta 1979, veljati pa je začela leta 1987. Konvencijo o fizičnem varovanju jedrskega materiala je podpisalo 128 držav in Skupnost [2]. Vse države članice so pogodbenice Konvencije o fizičnem varovanju jedrskega materiala.

(3) Sodišče Evropskih skupnosti („Sodišče“) [3] je odločilo, da je udeležba držav članic pri Konvenciji o fizičnem varovanju jedrskega materiala združljiva z določbami Pogodbe Euratom samo, če je Skupnost kot taka, kar zadeva njena pooblastila in pristojnosti, kot pogodbenica Konvencije o fizičnem varovanju jedrskega materiala enakovredna podpisnicam državam članicam. Nekatere obveznosti Skupnosti, ki izhajajo iz Konvencije o fizičnem varovanju jedrskega materiala, se lahko izvajajo samo na podlagi tesnega sodelovanja med Skupnostjo in državami članicami pri pogajanjih in sklepanju ter izpolnjevanju obveznosti –

SKLENILA:

Člen 1

Pristop h Konvenciji o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov se odobri v imenu Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Besedilo Konvencije o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov (Priloga I) ter izjava Evropske skupnosti za atomsko energijo v skladu s četrtim odstavkom 18. člena in tretjim odstavkom 17. člena navedene konvencije sta priložena temu sklepu (Priloga II).

Člen 2

Listina o pristopu se deponira pri generalnem direktorju Mednarodne agencije za atomsko energijo, ki je depozitar Konvencije o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov, takoj, ko je po sprejetju tega sklepa to mogoče, in sicer v obliki dopisa, ki ga podpiše vodja delegacije Evropske komisije pri mednarodnih organizacijah na Dunaju.

[1] UL L 190, 21.7.2007, str. 12.
[2] Stanje od 31. maja 2007.
[3] Predhodna odločba 1/78 z dne 14. novembra 1978, Recueil 1978, str. 2151, zlasti prvi operativni del Odločbe in točka 34.

Člen 3

Član Evropske komisije, odgovoren za zunanje odnose, potrdi v obliki dopisa, priloženega temu sklepu (Priloga III), da pooblašča vodjo delegacije Evropske komisije pri mednarodnih organizacijah na Dunaju, da bo deponiral izjavo, priloženo Sklepu, pri generalnem direktorju Mednarodne agencije za atomsko energijo, ki je depozitar Konvencije („pooblastila"), takoj, ko bo to po sprejetju tega sklepa mogoče.

V Bruslju, 19. decembra 2007

Za Komisijo
Andris PIEBALGS
Član Komisije

PRILOGA 1

Konvencija o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov

DRŽAVE POGODBENICE TE KONVENCIJE –

PRIZNAVAJO pravico vseh držav, da razvijajo in uporabljajo jedrsko energijo v miroljubne namene, in njihove zakonite interese za potencialne koristi, ki bi jih imela miroljubna uporaba jedrske energije,

SO PREPRIČANE, da je treba olajšati mednarodno sodelovanje in prenos jedrske tehnologije na področju miroljubne uporabe jedrske energije,

OB UPOŠTEVANJU, da je fizično varovanje življenjskega pomena za varovanje javnega zdravja, varnosti, okolja ter nacionalne in mednarodne varnosti,

OB UPOŠTEVANJU namenov in načel Ustanovne listine Združenih narodov o ohranjanju mednarodnega miru in varnosti ter spodbujanju dobrega sosedstva in prijateljskih odnosov ter sodelovanja med državami,

OB UPOŠTEVANJU načel iz četrtega odstavka 2. člena Ustanovne listine Združenih narodov „vsi člani naj se v svojih mednarodnih odnosih vzdržujejo grožnje s silo ali uporabe sile, ki bi bila naperjena proti teritorialni nedotakljivosti ali politični neodvisnosti katerekoli države, ali pa ki bi bila kako drugače nezdružljiva s cilji Združenih narodov“,

OB SKLICEVANJU na Deklaracijo o ukrepih za odpravo mednarodnega terorizma, priloženo Resoluciji 49/60 Generalne skupščine Združenih narodov z dne 9. decembra 1994,

ŽELIJO odpraviti potencialne nevarnosti, ki jih povzročajo nezakonito trgovanje, nezakonito jemanje in uporaba jedrskega materiala ter sabotaža jedrskega materiala in jedrskih objektov, in opažajo, da je fizično varovanje pred takimi dejanji postalo predmet povečane nacionalne in mednarodne zavesti,

SO GLOBOKO ZASKRBLJENE zaradi naraščanja terorističnih dejanj po vsem svetu v vseh pojavnih oblikah in zaradi nevarnosti, ki jih sprožata mednarodni terorizem in organiziran kriminal,

VERJAMEJO, da ima fizično varovanje pomembno vlogo pri podpiranju ciljev neširjenja jedrskega orožja in boja proti terorizmu,

ŽELIJO s to konvencijo prispevati h krepitvi fizičnega varovanja jedrskega materiala in jedrskih objektov, ki se uporabljajo v miroljubne namene, v svetu,

SO PREPRIČANE, da so kazniva dejanja v zvezi z jedrskim materialom in jedrskimi objekti vprašanje, ki povzroča resno zaskrbljenost, in da je treba nujno sprejeti ustrezne in/ali okrepiti ustrezne in učinkovite ukrepe za preprečevanje, odkrivanje in kaznovanje takih kaznivih dejanj,

ŽELIJO še nadalje krepiti mednarodno sodelovanje, da bi sprejeli učinkovite ukrepe za fizično varovanje jedrskega materiala in jedrskih objektov v skladu z notranjo zakonodajo vsake države pogodbenice in s to konvencijo,

SO PREPRIČANE, da mora ta konvencija prispevati k varni uporabi, skladiščenju in transportu jedrskega materiala in varnem delovanju jedrskih objektov,

SE ZAVEDAJO, da obstajajo mednarodno oblikovana priporočila za fizično varovanje, ki se občasno posodabljajo, in lahko zagotovijo smernice glede sodobnih sredstev za doseganje učinkovitih ravni fizičnega varovanja,

SE ZAVEDAJO, da je za učinkovito fizično varovanje jedrskih objektov in jedrskega materiala, ki se uporablja za vojaške namene, odgovorna država, ki ima take jedrske objekte in jedrski material, in so prepričane, da je treba za tak material in objekte še naprej uporabljati ukrepe strogega fizičnega varovanja,

zato SO SE SPORAZUMELE o naslednjem:

Člen 1

Za namene te konvencije pomeni:

(a) „jedrski material“ – plutonij, razen tistega v izotopski koncentraciji nad 80 % v plutoniju 238; uran 233; obogateni uran v izotopu 235 ali 233; uran, ki vsebuje mešanico izotopov, ki se pojavljajo v naravi v vseh oblikah, razen v obliki rude ali ostanka rude; vsak material, ki vsebuje enega ali več omenjenih elementov;

(b) „obogateni uran v izotopih 235 ali 233“ – uran, ki vsebuje izotop 235 ali 233 ali oba, in sicer v tolikšni količini, da je izotopski količnik seštevka teh izotopov in izotopa 238 večji od količnika izotopa 235 in izotopa 238, ki je v naravi;

(c) „mednarodni prevoz jedrskega materiala“ – prevoz pošiljke jedrskega materiala s katerimkoli prevoznim sredstvom, ki je namenjena iz države, iz katere je pošiljka, in sicer od odpreme pošiljke iz postroja prevoznika v tej državi do njene dostavitve v postroj prejemnika v državi končnega namembnega kraja;

(d) „jedrski objekt“ – objekt, v katerem se jedrski material proizvaja, predeluje, uporablja, obdeluje, skladišči ali odlaga (vključno s povezanimi zgradbami in opremo), če bi poškodba na takem objektu ali poseg vanj lahko privedla do sproščanja precejšnjih količin sevanja ali radioaktivnega materiala;

(e) „sabotaža“ – vsako namerno dejanje, usmerjeno proti jedrskemu objektu ali jedrskemu materialu pri uporabi, skladiščenju ali prevozu, ki bi lahko neposredno ali posredno ogrozilo zdravje in varnost delavcev, javnosti in okolja zaradi izpostavljanja sevanju ali sproščanja radioaktivnih snovi.

1. A člen

Nameni te konvencije so doseganje in vzdrževanje učinkovitega fizičnega varovanja jedrskega materiala, ki se uporablja v miroljubne namene, in jedrskih objektov, ki se uporabljajo v miroljubne namene, v svetu, za preprečevanje kaznivih dejanj v zvezi s takim materialom in objekti v svetu ter boj proti njim; kakor tudi za olajšanje sodelovanja med državami pogodbenicami v te namene.

Člen 2

1. Ta konvencija se uporablja za jedrski material, ki se uporablja v miroljubne namene, pri njegovi uporabi, skladiščenju in prevozu ter za jedrske objekte, ki se uporabljajo v miroljubne namene, pod pogojem, da se 3. in 4. člen ter četrti odstavek 5. člena te konvencije uporabljajo samo za jedrski material, dokler je predmet mednarodnega prevoza jedrskega materiala.

2. Za vzpostavitev, izvajanje in vzdrževanje režima fizičnega varovanja znotraj posamezne države je v celoti odgovorna ta država.

3. Razen obveznosti, ki so jih izrecno prevzele države pogodbenice s to konvencijo, se nobena določba te konvencije ne more razlagati kot kršitev suverenih pravic države.

4. (a) Nobena določba te konvencije ne bo vplivala na druge pravice, obveznosti in odgovornosti držav pogodbenic po mednarodnem pravu, zlasti ne na namene in načela Listine Združenih narodov in mednarodnega humanitarnega prava.

(b) Ta konvencija ne ureja aktivnosti oboroženih sil med oboroženim spopadom, kakor se ti pogoji razumejo po mednarodnem humanitarnem pravu, ki se urejajo s tem pravom, prav tako ta konvencija ne ureja aktivnosti, ki jih izvajajo vojaške sile države pri opravljanju svojih uradnih dolžnosti, kolikor so urejene z drugimi pravili mednarodnega prava.

(c) Nobena določba te konvencije se ne more razlagati kot zakonito dovoljenje za uporabo ali grožnjo uporabe sile proti jedrskemu materialu ali jedrskim objektom, ki se uporabljajo v miroljubne namene.

(d) Nobena določba te konvencije ne opravičuje ali uzakonja dejanj, ki so sicer nezakonita, niti ne preprečuje pregona po drugih zakonih.

5. Ta konvencija se ne uporablja za jedrski material, ki se uporablja ali zadržuje za vojaške namene, ali za jedrski objekt, ki vsebuje tak material.

2. A člen

1. Vsaka država pogodbenica vzpostavi, izvaja in vzdržuje ustrezen režim fizičnega varovanja, ki se uporablja za jedrski material in jedrske objekte pod njeno jurisdikcijo, z namenom:

(a) zaščite pred krajo in drugim nezakonitim jemanjem jedrskega materiala v uporabi in skladiščenju in med prevozom;

(b) zagotovitve izvajanja hitrih in vsestranskih ukrepov za odkritje in, kadar je potrebno, povrnitev pogrešanega ali ukradenega jedrskega materiala; v primeru, če je material odkrit zunaj njenega ozemlja, država pogodbenica ravna v skladu s 5. členom;

(c) zaščite jedrskega materiala in jedrskih objektov pred sabotažo in

(d) ublažitve ali zmanjšanja radioloških posledic sabotaže.

2. Pri izvajanju prvega odstavka tega člena vsaka država pogodbenica:

(a) vzpostavi in vzdržuje zakone in predpise za urejanje fizične zaščite;

(b) vzpostavi ali določi pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za izvajanje zakonov in predpisov in

(c) izvaja druge ustrezne ukrepe, potrebne za fizično varovanje jedrskega materiala in jedrskih objektov.

3. Pri izvajanju obveznosti, ki jih zahtevata prvi in drugi odstavek tega člena, vsaka država, ne glede na katerakoli druga določila te konvencije, uporablja, kolikor je primerno in izvedljivo, naslednja Temeljna načela fizičnega varovanja jedrskega materiala in jedrskih objektov:

TEMELJNO NAČELO A: ***Odgovornost države***

Država je v celoti odgovorna za vzpostavitev, izvajanje in vzdrževanje režima fizičnega varovanja znotraj države.

TEMELJNO NAČELO B: ***Odgovornosti med mednarodnim prevozom***

Odgovornost države za zagotavljanje ustrezne zaščite jedrskega materiala vključuje njegov mednarodni prevoz do trenutka, ko se ta odgovornost pravilno, kot je primerno, prenese na drugo državo.

TEMELJNO NAČELO C: ***Zakoni in predpisi***

Država je odgovorna za vzpostavitev in vzdrževanje zakonov in predpisov za urejanje fizičnega varovanja. Ti zakoni in predpisi bi morali zagotoviti vzpostavitev primernih pogojev za fizično varovanje ter vključiti sistem ocenjevanja in podeljevanja dovoljenj ali drugih postopkov za izdajanje odobritev. Ti zakoni in predpisi bi morali vključiti sistem nadzora jedrskih objektov in prevoza zaradi preveritve skladnosti z veljavnimi zahtevami in pogoji dovoljenja ali druge odobritve ter zagotoviti sredstva za uveljavitev veljavnih zahtev in pogojev, vključno z učinkovitimi sankcijami.

TEMELJNO NAČELO D: ***Pristojni organ***

Država bi morala ustanoviti ali določiti pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje zakonov in predpisov, in so mu zagotovljena ustrezna pooblastila, pristojnosti ter finančni in človeški viri za izpolnjevanje njegovih dodeljenih odgovornosti. Država bi morala ukrepati za zagotovitev učinkovite neodvisnosti med funkcijami pristojnega organa države in funkcijami kateregakoli drugega organa, odgovornega za promocijo ali uporabo jedrske energije.

TEMELJNO NAČELO E: ***Odgovornost imetnikov dovoljenj***

Odgovornosti za izvajanje različnih elementov fizičnega varovanja znotraj države bi bilo treba jasno opredeliti. Država bi morala zagotoviti, da so za izvajanje fizičnega varovanja jedrskega materiala ali jedrskih objektov odgovorni predvsem imetniki ustreznih dovoljenj ali drugih odobritev (npr. izvajalci ali prevozniki).

TEMELJNO NAČELO F: ***Varnostna kultura***

Vse organizacije, vključene v izvajanje fizičnega varovanja, bi morale dajati potrebno prednost varnostni kulturi, njenemu razvoju in ohranjanju, ki sta potrebna za zagotovitev njenega učinkovitega izvajanja v celotni organizaciji.

TEMELJNO NAČELO G: ***Ogroženost***

Fizično varovanje države bi moralo temeljiti na trenutni državni oceni ogroženosti.

TEMELJNO NAČELO H: ***Prilagojeni pristop***

Pogoji glede fizičnega varovanja bi morali temeljiti na prilagojenem pristopu, ob upoštevanju trenutne ocene ogroženosti, relativne privlačnosti, narave materiala in potencialnih posledic, povezanih z nedovoljenim odvzemom jedrskega materiala in sabotažo jedrskih objektov ali jedrskega materiala.

TEMELJNO NAČELO I: ***Obramba v globino***

Državni pogoji za fizično varovanje bi morali odražati zasnovo z več nivoji in metodami varovanja (strukturna ali druga tehnična, kadrovska in organizacijska), ki jih mora nasprotnik premagati ali obiti, da bi dosegel svoje cilje.

TEMELJNO NAČELO J: ***Zagotavljanje kakovosti***

Treba bi bilo vzpostaviti in izvajati politiko zagotavljanja kakovosti in programe za zagotavljanje kakovosti z namenom zagotovitve zaupanja, da so izpolnjene specificirane zahteve za vse aktivnosti, pomembne za fizično varovanje.

TEMELJNO NAČELO K: ***Načrti za izredne primere***

Vsi imetniki dovoljenj in zainteresirani organi bi morali pripraviti in ustrezno izvajati načrte za izredne (nujne) primere, za ukrepanje ob nedovoljenem odvzemu jedrskega materiala ali sabotaži jedrskih objektov ali jedrskega materiala ali tovrstnim poskusom.

TEMELJNO NAČELO L: ***Zaupnost***

Država bi morala vzpostaviti pogoje za varovanje zaupnosti informacij, katerih nedovoljeno razkritje bi lahko ogrozilo fizično varovanje jedrskega materiala in jedrskih objektov.

4. (a) Določila tega člena se ne uporabljajo za kateri koli jedrski material, za katerega se država ustrezno odloči, da ne potrebuje režima fizičnega varovanja, vzpostavljenega v skladu s prvim odstavkom tega člena, ob upoštevanju narave materiala, njegove količine in relativne privlačnosti ter potencialnih radioloških in drugih posledic, povezanih s kakršnimkoli nedovoljenim dejanjem, usmerjenim proti njemu, ter trenutno oceno ogroženosti zanj.

(b) Jedrski material, ki ni predmet določil tega člena v skladu s četrto (a) točko, je treba varovati v skladu s prakso preudarnega upravljanja.

Člen 3

Vsaka država pogodbenica v okviru svoje notranje zakonodaje in v skladu z mednarodnim pravom ustrezno ukrepa, da bo jedrski material med mednarodnim prevozom na njenem ozemlju ali z ladjo ali letalom pod njeno jurisdikcijo, če je taka ladja ali letalo vključeno v prevoz do omenjene države ali iz nje, čim bolj zavarovan v skladu s stopnjo varstva, opisano v prilogi I.

Člen 4

1. Nobena država pogodbenica ne bo izvažala in ne dovoljevala izvoza jedrskega materiala, če ne bo dobila garancij, da bo jedrski material med mednarodnim prevozom zavarovan tako, kot je opisano v prilogi I.

2. Nobena država pogodbenica ne bo uvažala in ne dovoljevala uvoza jedrskega materiala iz države, ki ni pogodbenica te konvencije, če ne bo dobila garancij, da bo jedrski material med mednarodnim prevozom zavarovan tako, kot je opisano v prilogi I.

3. Država pogodbenica ne bo dovolila prevoza jedrskega materiala med državami, ki niso pogodbenice te konvencije, čez svoje ozemlje po kopnem ali po notranjih plovnih poteh ali prek svojih letališč in morskih pristanišč, če ne bo dobila tolikšnih garancij, kolikor jih je mogoče dobiti, da bo omenjeni jedrski material med mednarodnim prevozom zavarovan tako, kot je opisano v prilogi I.

4. Vsaka država pogodbenica v okviru svoje notranje zakonodaje uporablja za jedrski material, ki se prevaža iz enega kraja njenega ozemlja v drugega po mednarodni vodni poti oziroma v mednarodnem zračnem prostoru, ukrepe za fizično varovanje, opisane v prilogi I.

5. Država pogodbenica, ki mora po prvem, drugem in tretjem odstavku dobiti garancije, da bo jedrski material zavarovan tako, kot je opisano v prilogi I, določi države, čez katerih ozemlje se pričakuje prevoz jedrskega materiala po kopnem ali po notranjih plovnih poteh ali na katerih letališča ali v pomorske luke bo tak jedrski material prispel, in jih o tem vnaprej obvesti.

6. Odgovornost za pridobitev garancij po prvem odstavku se sme z medsebojnim dogovorom prenesti na državo pogodbenico, ki pri prevozu sodeluje kot uvoznica.

7. Nobena določba tega člena se ne sme razlagati tako, da bi kakor koli pomenila kršitev ozemeljske suverenosti in jurisdikcije kakšne države, vštevši tudi ozemeljsko suverenost in jurisdikcijo nad zračnim prostorom in teritorialnem morjem.

Člen 5

1. Države pogodbenice določijo svoje mesto obveščanja v zvezi z zadevami s področja te konvencije ter se o tem medsebojno obvestijo neposredno ali prek Mednarodne agencije za atomsko energijo.

2. V primeru tatvine, ropa ali kateregakoli drugega nezakonitega odnašanja jedrskega materiala ali zelo verjetne nevarnosti pred takimi postopki bodo države pogodbenice v skladu s svojo notranjo zakonodajo sodelovale in dajale vso možno pomoč, da se tak material vrne in zavaruje, vsaki državi, ki to zahteva. Pri tem:

(a) država pogodbenica predvsem ustrezno ukrepa, da o vsaki tatvini, ropu ali drugem nezakonitem odnašanju jedrskega materiala ali zelo verjetni nevarnosti pred takimi postopki čim prej obvesti druge države, za katere meni, da so za to zainteresirane, po potrebi pa tudi Mednarodno agencijo za atomsko energijo in druge ustrezne mednarodne organizacije;

(b) pri tem zainteresirane države pogodbenice po potrebi predvsem izmenjujejo informacije med seboj, z Mednarodno agencijo za atomsko energijo in drugimi ustreznimi mednarodnimi organizacijami, da bi zavarovale ogroženi jedrski material, verificirale brezhibnost zabojnika, ki se uporablja za prevoz, ali povrnile nezakonito odneseni material, ter pri tem:

(i) usklajujejo svoje akcije po diplomatskih in drugih poteh, o katerih dosežejo soglasje;

(ii) dajejo pomoč, če jo kdo zahteva;

(iii) zagotovijo vrnitev odkritega jedrskega materiala, ki je bil ukraden ali je pogrešan kot posledica omenjenih okoliščin.

Kako se bo uresničevalo to sodelovanje, določijo zainteresirane pogodbenice.

3. V primeru zelo verjetne nevarnosti sabotaže jedrskega materiala ali jedrskega objekta ali v primeru njune sabotaže države pogodbenice med seboj sodelujejo do največje možne mere, v skladu s svojimi notranjimi zakoni in skladno s svojimi ustreznimi obveznostmi po mednarodnem pravu, kot sledi:

(a) Če država pogodbenica izve za zelo verjetno nevarnost sabotaže jedrskega materiala ali jedrskega objekta v drugi državi, se odloči o ustreznih ukrepih z namenom, da o tej nevarnosti čim prej obvesti to državo, po potrebi pa tudi Mednarodno agencijo za atomsko energijo in druge ustrezne mednarodne organizacije s ciljem, da prepreči sabotažo.

(b) V primeru sabotaže jedrskega materiala ali jedrskega objekta v državi pogodbenici in če je po njenem mnenju verjetno, da pride do radiološkega vpliva v drugih državah, država pogodbenica, ne glede na njene druge obveznosti po mednarodnem pravu, ustrezno ukrepa, da čimprej obvesti državo ali države, pri katerih je verjeten radiološki vpliv, po potrebi pa obvesti tudi Mednarodno agencijo za atomsko energijo in druge ustrezne mednarodne organizacije z namenom, da se do ublažijo ali zmanjšajo radiološke posledice sabotaže.

(c) Če v okoliščinah iz točk (a) in (b) 5.3 člena država pogodbenica zaprosi za pomoč, se vsaka država pogodbenica, ki ji je prošnja za pomoč namenjena, takoj odloči in neposredno ali prek Mednarodne agencije za atomsko energijo sporoči državi pogodbenici, ki prosi za pomoč, ali lahko zaprošeno pomoč zagotovi, ter obseg in pogoje pomoči, ki jih lahko zagotovi.

(d) Usklajevanje sodelovanja v zvezi s točkami (a), (b) in (c) 5.3 člena teče preko diplomatskih in drugih dogovorjenih poti. Sredstva za izvajanje tega sodelovanja določijo zainteresirane države pogodbenice dvostransko ali večstransko.

4. Če je potrebno, se lahko države pogodbenice posvetujejo in medsebojno sodelujejo neposredno ali preko Mednarodne agencije za atomsko energijo in drugih ustreznih mednarodnih organizacij z namenom, da si zagotovijo smernice za načrtovanje, vzdrževanje in izboljšanje sistemov fizičnega varovanja jedrskega materiala v mednarodnem prevozu.

5. Če je potrebno, se lahko država pogodbenica posvetuje in sodeluje z drugimi državami pogodbenicami neposredno ali prek Mednarodne agencije za atomsko energijo in drugih ustreznih mednarodnih organizacij z namenom, da si zagotovi njihove smernice za načrtovanje, vzdrževanje in izboljšanje svojega notranjega sistema fizičnega varovanja jedrskega materiala pri domači uporabi, skladiščenju in prevozu ter jedrskih objektov.

Člen 6

1. Države pogodbenice ustrezno ukrepajo v skladu s svojo notranjo zakonodajo, da bi zavarovale tajnost informacij, ki jih po tej konvenciji prejmejo kot zaupne od druge države pogodbenice ali na podlagi udeležbe v kakšni aktivnosti v okviru uporabe te konvencije. Če države pogodbenice pošljejo kakšne informacije kot zaupne mednarodnim organizacijam ali državam, ki niso pogodbenice te konvencije, se ukrene vse potrebno za varovanje tajnosti teh informacij. Država pogodbenica, ki je prejela zaupne informacije od druge države pogodbenice, sme te informacije posredovati tretjim le na podlagi soglasja te države pogodbenice.

2. V skladu s to konvencijo se od nobene države pogodbenice ne bo zahtevalo, da pošlje informacije, ki jih v skladu z notranjo zakonodajo ne sme sporočiti ali ki bi utegnile ogroziti njeno varnost ali fizično varovanje jedrskega materiala ali jedrskih objektov.

Člen 7

1. Naslednja namenoma storjena dejanja:

(a) neupravičeno sprejemanje, posest, uporaba, transfer in sprememba jedrskega materiala ter razpolaganje z njim ali njegovo razširjanje, ki povzroči ali utegne povzročiti smrt ali resno poškodbo kakšne osebe ali precejšnjo materialno ali okoljsko škodo;

(b) tatvina ali rop jedrskega materiala;

(c) zatajitev ali pridobitev jedrskega materiala z goljufijo;

(d) protipravno dejanje, ki predstavlja prenašanje, pošiljanje ali premikanje jedrskega materiala v državo ali iz nje;

(e) dejanje, usmerjeno proti jedrskemu objektu, ali dejanje, ki posega v delovanje jedrskega objekta, pri čemer napadalec namerno povzroči ali ve, da je verjetno, da bo dejanje povzročilo smrt ali hudo poškodbo katerekoli osebe ali precejšnjo škodo na premoženju zaradi sevanja ali sproščanja radioaktivnih snovi, razen če je dejanje storjeno v skladu z notranjo zakonodajo države pogodbenice, na katere ozemlju se nahaja jedrski objekt;

(f) vsaka zahteva za jedrski material z grožnjo uporabe sile ali z uporabo sile ali kateregakoli drugega načina ustrahovanja;

(g) grožnja:

(i) da se bo jedrski material uporabil tako, da bo povzročil smrt ali resno poškodbo kakšne osebe ali precejšnjo materialno ali okoljsko škodo ali da bo povzročeno kaznivo dejanj, opisano v točki (e), ali

(ii) da bo storjeno kaznivo dejanje, navedeno v točkah (b) in (e), da bi se kakšna fizična ali pravna oseba, mednarodna organizacija ali država prisilila, da izvrši ali ne izvrši kakšno dejanje;

(h) poskus, da se izvrši kakšno dejanje, navedeno v točkah (a) do (e);

(i) dejanje, ki pomeni udeležbo pri kakšnem dejanju, navedenem v točkah (a) do (h);

(j) vsako dejanje katerekoli osebe, ki organizira ali usmeri druge k povzročitvi kaznivega dejanja, kot je določeno v točkah (a) do (h);

(k) dejanje, ki pripomore k zagrešitvi kakršnegakoli kaznivega dejanja, opisanega v točkah (a) do (h) tega člena, ki ga stori skupina oseb, ki delujejo s skupnim namenom. Tako dejanje mora biti naklepno in mora biti bodisi:

(i) storjeno z namenom podpiranja kriminalnega dejanja ali kriminalnega namena skupine, kadar taka dejavnost ali namen vključuje povzročitev kazenskega dejanja, kot ga določajo točke (a) do (g), ali

(ii) storjeno ob poznavanju namere skupine, da bo storila kaznivo dejanje, kot ga določajo točke (a) do (g), bodo kazniva po notranji zakonodaji vsake države pogodbenice.

2. Vsaka država pogodbenica bo za kazniva dejanja iz tega člena določila ustrezne kazni, pri čemer bo upoštevala težo dejanj.

Člen 8

1. Vsaka država pogodbenica ukrene vse potrebno, da vzpostavi svojo jurisdikcijo v zvezi s kaznivimi dejanji iz 7. člena, in sicer v naslednjih primerih:

(a) kadar je kaznivo dejanje storjeno na njenem ozemlju oziroma na ladji ali v letalu, registriranem v tej državi;

(b) kadar je domnevni storilec njen državljan.

2. Vsaka država pogodbenica ukrene vse potrebno tudi, da vzpostavi jurisdikcijo v zvezi z omenjenimi kaznivimi dejanji, kadar je domnevni storilec na njenem ozemlju, ne izroči pa ga v skladu 11. členom nobeni izmed držav, navedenih v prvem odstavku.

3. Ta konvencija ne izključuje uporabe kazenskega zakona v skladu z notranjo zakonodajo.

4. Poleg držav iz prvega in drugega odstavka sme vsaka država pogodbenica v skladu z mednarodnim pravom vzpostaviti svojo jurisdikcijo v zvezi s kaznivimi dejanji iz 7. člena, če sodeluje pri mednarodnem prevozu jedrskega materiala kot izvoznica ali uvoznica.

Člen 9

Ko se država pogodbenica, na katere ozemlju je domnevni storilec, prepriča, da okoliščine to zahtevajo, v skladu s svojo notranjo zakonodajo izvede ustrezne ukrepe, vštevši tudi pripor, da bi bil dosegljiv za kazenski pregon ali izročitev. O ukrepih v skladu s tem členom brez odlašanja obvesti tiste države, ki morajo vzpostaviti svojo jurisdikcijo v skladu z 8. členom, po potrebi pa tudi vse druge zainteresirane države.

Člen 10

Če država pogodbenica domnevnega storilca, ki je na njenem ozemlju, ne izroči, prepusti zadevo brez izjeme in neopravičenega odlašanja svojim pristojnim organom zaradi kazenskega pregona v skladu s postopkom, ki je določen v njeni zakonodaji.

Člen 11

1. Kazniva dejanja iz 7. člena so dejanja, za katera je obvezna izročitev na podlagi vseh morebitnih veljavnih pogodb o izročitvi med državami pogodbenicami. Države pogodbenice prevzemajo obveznost, da ta dejanja v vseh pogodbah o izročitvi, ki jih bodo v prihodnje sklenile med seboj, določijo kot dejanja, za katera je obvezna izročitev.

2. Če država pogodbenica, ki pogojuje izročitev s pogodbo, dobi zahtevo za izročitev od druge države pogodbenice, s katero nima pogodbe o izročitvi, lahko po svoji izbiri šteje to konvencijo kot zakonsko podlago za izročitev zaradi takih kaznivih dejanj. Izročitev se opravi v skladu z drugimi pogoji, določenimi z zakonodajo države, ki ji je poslana taka zahteva.

3. Države pogodbenice, ki izročitve ne pogojujejo s pogodbo, štejejo, da je za ta kazniva dejanja obvezna izročitev med njimi v odvisnosti od pogojev, določenih v zakonodaji države, kateri se predloži taka zahteva.

4. Vsako kaznivo dejanje se glede izročitve med državami pogodbenicami šteje, kot da je bilo storjeno ne samo na kraju, na katerem se je zgodilo, temveč tudi na ozemljih držav pogodbenic, ki morajo vzpostaviti jurisdikcijo v skladu s prvim odstavkom 8. člena.

11. A člen

Nobeno kaznivo dejanje iz 7. člena se za namene izročitve ali medsebojne pravne pomoči ne šteje kot politično kaznivo dejanje, kot kaznivo dejanje v zvezi s političnim kaznivim dejanjem ali kot kaznivo dejanje s političnimi motivi. Prošnja za izročitev ali medsebojno pravno pomoč glede takšnega kaznivega dejanja se ne sme zavrniti samo iz razloga, da se nanaša na politično kaznivo dejanje, kaznivo dejanje v zvezi s političnim kaznivim dejanjem ali kaznivo dejanje s političnimi motivi.

11. B člen

Nič v tej konvenciji se ne razlaga, kot da nalaga dolžnost izročitve ali medsebojne pravne pomoči, če zaprošena država pogodbenica utemeljeno domneva, da je bila prošnja za izročitev ali medsebojno pravno pomoč zaradi kaznivih dejanj iz 7. člena posredovana z namenom pregona ali kaznovanja osebe zaradi rase, vere, državljanstva, etničnega izvora ali političnega prepričanja ali da bi iz navedenih razlogov ugoditev prošnji poslabšala položaj te osebe.

Člen 12

Vsakomur, zoper katerega se v zvezi s kaznivimi dejanji iz 7. člena vodi postopek, se zagotavlja pravično obravnavanje v vseh fazah postopka.

Člen 13

1. Države pogodbenice dajejo druga drugi vso možno pomoč v zvezi s kazenskim postopkom, ki se vodi zaradi kaznivih dejanj iz 7. člena, vštevši tudi dajanje vseh dokazov, s katerimi razpolagajo in so nujni za vodenje postopka. V vseh primerih se uporablja zakon države, ki ji je predložena taka zahteva.

2. Določbe prvega odstavka tega člena ne vplivajo na obveznosti, določene na podlagi katerekoli druge dvostranske ali večstranske pogodbe, s katero je popolnoma ali delno urejena ali bo urejena pomoč v kazenskih stvareh.

13. A člen

Nobena določba v tej konvenciji ne more vplivati na prenos jedrske tehnologije v miroljubne namene, ki se izvede zaradi krepitve fizičnega varovanja jedrskega materiala in jedrskih objektov.

Člen 14

1. Vsaka država pogodbenica obvešča depozitarja o svojih zakonih in predpisih, ki omogočajo uporabo te konvencije. Depozitar občasno pošilja te informacije vsem državam pogodbenicam.

2. Država pogodbenica, v kateri se vodi kazenski postopek zoper domnevnega storilca, obvesti o končnem izidu postopka, kadar koli je to mogoče, najprej tiste države, ki so neposredno zainteresirane. Država pogodbenica obvešča o končnem izidu postopka tudi depozitarja, ki o tem obvesti vse države.

3. Kadar koli se kaznivo dejanje nanaša na jedrski material, pri uporabi, skladiščenju ali prevozu v državnih okvirih, domnevni storilec ali jedrski material pa ostaneta na ozemlju države pogodbenice, na katerem je bilo to kaznivo dejanje storjeno, ali kadar kaznivo dejanje vključuje jedrski objekt in domnevni storilec ostane na ozemlju države pogodbenice, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno, se nobena določba te konvencije ne razlaga kot obveznost te države pogodbenice, da daje obvestila o kazenskem postopku, ki se vodi zaradi takega kaznivega dejanja.

Člen 15

Prilogi sta sestavni del te konvencije.

Člen 16

1. Depozitar skliče konferenco držav pogodbenic, da bi obravnavale uporabo te konvencije in njeno ustreznost, kar zadeva preambulo, celoten operativni del in priloge v luči aktualne situacije, pet let po uveljavitvi sprememb, sprejetih 8. julija 2005.

2. Nato lahko večina držav pogodbenic v ne manj kot petletnih presledkih skliče nadaljnje konference z istim namenom, tako da to predlaga depozitarju.

Člen 17

1. V primeru spora med dvema ali več državami pogodbenicami v zvezi z razlago ali uporabo te konvencije bodo skušale te države pogodbenice spor rešiti s pogajanji ali na kateri koli drug miroljuben način, ki je sprejemljiv za vse stranke v sporu.

2. Kateri koli tak spor, ki ga ni mogoče rešiti tako, kot je določeno v prvem odstavku, se na zahtevo ene izmed strank v sporu predloži arbitraži ali pošlje Mednarodnemu sodišču. Če stranke v sporu, ki se predloži arbitraži, v šestih mesecih od dneva zahteve ne dosežejo soglasja o organiziranju arbitraže, lahko vsaka izmed njih zahteva od predsednika Mednarodnega sodišča ali generalnega sekretarja Združenih narodov, da imenuje enega ali več arbitrov. Če se zahteve strank v sporu razhajajo, ima prednost zahteva, poslana generalnemu sekretarju Združenih narodov.

3. Vsaka država pogodbenica lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi te konvencije oziroma ob pristopu k njej izjavi, da zanjo ne bo obvezna uporaba enega ali obeh postopkov za reševanje sporov, ki sta določena v drugem odstavku. Druge pogodbenice niso dolžne upoštevati postopkov za reševanje sporov, določenih v drugem odstavku, v odnosih z državo pogodbenico, ki je imela pridržek glede tega postopka.

4. Vsaka pogodbenica, ki je imela v skladu s tretjim odstavkom pridržek, ga lahko kadar koli umakne tako, da o tem obvesti depozitarja.

Člen 18

1. Ta konvencija bo odprta za podpis vsem državam v sedežu Mednarodne agencije za atomsko energijo na Dunaju in v sedežu Združenih narodov v New Yorku od 3. marca 1980 do njene uveljavitve.

2. To konvencijo morajo države podpisnice ratificirati, sprejeti ali potrditi.

3. Po uveljavitvi bo konvencija odprta za pristop vsem državam.

4. (a) Konvencija bo odprta za podpis ali pristop mednarodnim organizacijam in regionalnim integracijskim organizacijam ali drugim organizacijam, če so članice vsake take organizacije suverene države in če je taka organizacija pristojna za pogajanja, sklepanje in uporabo mednarodnih sporazumov v zvezi z vprašanji, ki jih ureja ta konvencija.

(b) V mejah svoje pristojnosti in v svojem imenu te organizacije uveljavljajo pravice in izpolnjujejo obveznosti, ki jih imajo po tej konvenciji države pogodbenice.

(c) Kadar taka organizacija postane pogodbenica te konvencije, pošlje depozitarju izjavo, v kateri navede države članice organizacije ter tiste člene konvencije, ki se zanjo ne uporabljajo.

(d) Taka organizacija nima dodatne glasovalne pravice, razen glasov svojih držav članic.

5. Listine o ratifikaciji, sprejetju in potrditvi te konvencije ali o pristopu k njej se deponirajo pri depozitarju.

Člen 19

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po deponiranju enaindvajsete listine o njeni ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi pri depozitarju.

2. Za vsako državo, ki to konvencijo ratificira, sprejme, potrdi ali pristopi k njej po deponiranju enaindvajsete listine o njeni ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu k njej.

Člen 20

1. Država pogodbenica lahko predlaga spremembe ali dopolnitve te konvencije, ne da bi se s tem posegalo v določbe 16. člena. Predlog sprememb ali dopolnitev predloži depozitarju, ki o tem takoj obvesti vse države pogodbenice. Če večina držav pogodbenic zahteva, da depozitar skliče konferenco, na kateri bi se obravnavale predlagane spremembe ali dopolnitve, pošlje depozitar vsem državam pogodbenicam vabilo za konferenco, ki se začne ne prej kot 30 dni od dneva, ko je bilo poslano vabilo. O vsaki spremembi ali dopolnitvi, ki je bila na konferenci sprejeta z dvetretjinsko večino vseh držav pogodbenic, depozitar takoj obvesti vse države pogodbenice.

2. Spremembe ali dopolnitve začnejo veljati za vsako državo pogodbenico, ki deponira listino o ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi sprememb ali dopolnitev, trideseti dan po dnevu, ko sta dve tretjini držav pogodbenic pri depozitarju deponirali svoje listine o ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi. Potem začnejo spremembe ali dopolnitve veljati za vsako drugo državo pogodbenico tisti dan, ko ta država pogodbenica deponira svojo listino o ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi sprememb ali dopolnitev.

Člen 21

1. Vsaka država pogodbenica lahko odpove to konvencijo tako, da o tem pisno obvesti depozitarja.

2. Za državo, ki odpove konvencijo, ta neha veljati stoosemdeset dni po dnevu, ko depozitar prejme tako obvestilo.

Člen 22

Depozitar takoj obvesti vse države:

(a) o vsakem podpisu konvencije;

(b) o vsakem deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu;

(c) o vsakem pridržku ali njegovem umiku v skladu s 17. členom;

(d) o vsakem sporočilu, ki ga katerakoli organizacija pošlje v skladu s četrtim odstavkom 18. člena pod (c);

(e) o uveljavitvi te konvencije;

(f) o uveljavitve vsake spremembe te konvencije in

(g) o vsaki odpovedi v skladu z 21. členom.

Člen 23

Izvirnik te konvencije, katere arabsko, kitajsko, angleško, francosko, rusko in špansko besedilo je enako verodostojno, bo deponiran pri generalnem direktorju Mednarodne agencije za atomsko energijo, ki bo vsem državam poslal potrjene kopije.

PRILOGA I

Stopnjafizičnega varovanja, ki je potrebna pri mednarodnem prevozu jedrskega materiala v skladu s kategorizacijo iz Priloge II

1. Stopnja fizičnega varovanja jedrskega materiala med njegovim uskladiščenjem v zvezi z mednarodnim prevozom obsega:

   a. za material iz III. kategorije: uskladiščenje na prostoru, ki se kontrolira;

   b. za material iz II. kategorije: uskladiščenje na prostoru pod stalnim nadzorstvom straže ali elektronskih naprav, ki ga obdaja fizična ovira z omejenim številom vhodov pod ustrezno kontrolo, ali na kateremkoli drugem prostoru s podobno stopnjo fizičnega varovanja;

   c. za material iz I. kategorije: uskladiščenje na zavarovanem prostoru, kot je določeno za II. kategorijo, s tem da imajo dostop do tega prostora samo zanesljive osebe in je pod kontrolo straže, ki je v neposredni zvezi z ustreznimi varnostnimi silami. Namen takšnih posebnih ukrepov je odkriti in preprečiti vsak napad, neupravičen dostop ali nedovoljeno odnašanje materiala.

2. Stopnja fizičnega varovanja jedrskega materiala med mednarodnim prevozom obsega:

   a. za material iz II. in III. kategorije: tak material se prevaža ob posebnih previdnostnih ukrepih, vštevši tudi poprejšnji dogovor pošiljatelja, prejemnika in prevoznika ter poprejšnji sporazum med fizičnimi ali pravnimi osebami v skladu z jurisdikcijo in predpisi držav izvoznic in uvoznic, ki določa čas, kraj in postopek prenosa odgovornosti za prevoz;

   b. za material iz I. kategorije: tak material se prevaža ob istih posebnih previdnostnih ukrepih, ki so določeni za prevoz materiala iz II. in III. kategorije, poleg tega pa mora biti tudi pod stalnim nadzorstvom, ki zagotavlja neposredno zvezo z ustreznimi varnostnimi silami;

   c. za naravni uran, razen urana v obliki rude ali ostanka rude, je v okviru varnostnih ukrepov pri prevozu več kot 500 kg U potrebno poprejšnje obvestilo o prevozu pošiljke, v katerem se navede način prevoza, pričakovani čas prihoda pošiljke in potrditev njenega prejema.

PRILOGA II

Tabela: Kategorizacija jedrskega materiala

Material	Oblika	Kategorija		
		I	II	III ([c])
1. Plutonij ([a])	neobsevan ([b])	2 kg ali več	manj kot 2 kg, vendar več kot 500 g	500 g ali manj, vendar več kot 15 g
2. Uran 235	neobsevan ([b])			
	— uran, obogaten z 20 % U^{235} ali več	5 kg ali več	manj kot 5 kg, vendar več kot 1 kg	1 kg ali manj, vendar več kot 15 g
	— uran, obogaten z 10 % U^{235}, vendar manj kot z 20 %		10 kg ali več	manj kot 10 kg, vendar več kot 1 kg
	— uran, ki je bolj obogaten kot naravni, vendar manj kot z 10 % U^{235}			10 kg ali več
3. Uran 233	neobsevan ([b])	2 kg ali več	manj kot 2 kg, vendar več kot 500 g	500 g ali manj, vendar več kot 15 g
4. Obsevano gorivo			osiromašeni ali naravni uran, torij ali nizko obogateno gorivo (manj kot 10 % vsebnosti fisijskega materiala) ([d]) ([e])	

([a]) Vse oblike plutonija, razen tistega z izotopsko koncentracijo nad 80 % v plutoniju 238.
([b]) Material, ki ni bil obsevan v reaktorju, ali material, ki je bil obsevan v reaktorju, pri čemer je stopnja sevanja 1 grej/h ali manj (100 rad/h) v razdalji enega metra brez zaslona.
([c]) Količine, ki ne spadajo v III. kategorijo, in naravni uran je treba zavarovati tako, kot je potrebno za previdno ravnanje s takim materialom.
([d]) Čeprav se priporoča ta stopnja varovanja, se države lahko odločijo tudi za kakšno drugo kategorijo fizičnega varovanja, ko ocenijo specifične pogoje.
([e]) Drugo gorivo, ki se po svojem prvotnem deležu fisijskega materiala klasificira kot material iz I. in II. kategorije pred obsevanjem, se lahko uvrsti za eno kategorijo niže, medtem ko je stopnja radiacije večja od 1 grej/h (100 rad/h) v razdalji enega metra brez zaslona.

PRILOGA 2

Izjava Evropske skupnosti za atomsko energijo v skladu s četrtim odstavkom 18. člena in tretjim odstavkom 17. člena Konvencije

Trenutno so članice Evropske skupnosti za atomsko energijo naslednje države: Kraljevina Belgija, Republika Bolgarija, Češka republika, Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Republika Estonija, Irska, Helenska republika, Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Republika Ciper, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republika Madžarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Avstrija, Republika Poljska, Portugalska republika, Romunija, Republika Slovenija, Slovaška republika, Republika Finska, Kraljevina Švedska ter Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske.

Skupnost izjavlja, da se zanjo ne uporabljajo 8. do 13. člen ter drugi in tretji odstavek 14. člena Konvencije o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov.

Skupnost poleg tega v skladu s tretjim odstavkom 17. člena Konvencije izjavlja tudi, da je Skupnost zavezana samo z arbitražnim postopkom iz drugega odstavka 17. člena, saj so lahko v primerih pred Mednarodnim sodiščem stranke samo države pogodbenice.

PRILOGA 3

PRISTOJNOSTI

Podpisani ....., član Evropske komisije, odgovoren za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko, potrjujem pooblastitev:

g./ga. .....,

vodja delegacije

Evropske komisije pri mednarodnih organizacijah na Dunaju,

da listino o pristopu h Konvenciji o fizičnem varovanju jedrskega materiala in jedrskih objektov v imenu Evropske skupnosti za atomsko energijo deponira pri generalnem direktorju Mednarodne agencije za atomsko energijo.

Bruselj,